

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags, het abonnement voor 3 maanden is f. 5.00, voor de binnenslandsche franko p. p. f. 6.00.

MAANDAG 13 FEBRUARIJ.

Advertentien van Zes regels en daar beneden worden tegen f. 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 11 Februarij.

De staatkundige plannen van Lodewijk Napoleon.

III.

Wat er tusschen den Keizer en Kossuth beraamd werd valt moeilijk met juistheid op te geven. Waarschijnlijk is het echter dat de Keizer van Kossuths hulp slechts gebruik wenschte te maken voor zuiver militaire bedoelingen. Alvorens den oorlog voor te bereiden, had de Keizer dikwijls verklaard dat hij dien slechts zou ondernemen als hij van snelle overwinningen zeker zou zijn. Dit besluit was onder anderen gegrond op de uitgebreide handelspekulationen, waar hij, langs alle wegen, Frankrijk in gewikkeld had, en die bij een eenigzins langdurigen oorlog zouden tegenspannen, en hem van zijn populariteit bij de mannen van handel en nijverheid berooven. Dit wilde hij tot elken prijs voorkomen. Maar de stelling, die de Oostenrijkers in den beroemden vierhoek konden innemen, en hun bekende hardnekkigheid konden een langeren wederstand, dan met de plannen des Keizers strookte, ten gevolge hebben. Daarom nam hij maatregelen om hen des noods van den staat der Adriatische zee in den rug te vallen, en het was in verband met zulk een plan en het noodige welslagen daarvan dat hij met den Hongaarschen volksleider een overeenkomst aanging, welke hem het middel verschafte om het vuur des opstands in het hart van het vijandelijk gebied te ontsteken. Een lange oorlog was gevaarlijk voor den Keizer; een nederlaag zou hem ten val hebben gebracht. Daarom, hoewel zijn oorlogsplannen niet verder dan Italië gingen, zocht hij daarbuiten bondgenooten, die hem voor zijn Italiaansche plannen dienstig konden zijn. De maatregelen met die bondgenooten beraamd waren zoo gewichtig dat het waarschijnlijk is, dat de Keizer te Villafranca vrede sloot, onder anderen wijl hij huiverde ze tot uitvoering te laten komen. Want de Fransche Keizer had zich de medewerking verzekerd van een element, dat nog gedruchter was dan het Hongaarsche. Men weet dat in 1849 het huis van Habsburg gered is geworden door zijn Slavoonsche onderdanen. Sedert dien tijd is de gezindheid van die volkstammen veranderd, daar al de beloften hun in dat jaar gedaan, door het roekeloos doortasten eener despotische centralisatie geschonden zijn. (1)

De Italiaansche oorlog bodt hier een gelegenheid aan om hun ongelijk te wreken, en met het oog op die omstandigheid werd tot een zamenzwering overgegaan, welke waarschijnlijk uitgebreide vertakkingen had, en tot een algemeen opstand der Slavoonsche stammen in het Zuiden van Hongarije en daar buiten geleid zou hebben. Zoodra Fransche troepen in Italië laadden, natuurlijk het de stukking van zulk een geheimzinnig plan niet te bepalen, en waarschijnlijk is het dat zelfs de Fransche Keizer niet juist niet tot hoever het plan heeft zich achter een feit voorgedaan, dat, bij zijn welke voorspelde gevolgen uit die zamenzwering hadden kunnen ontstaan. Bij den slag van Solferino weigerden de regimenten Kroaten als één man hun pligt te doen. Dit was een der uitkomsten van het verbond met Kossuth, en daaraan veel meer dan aan de dapperheid der Franschen ten het beleid hunner veldheeren heeft Napoleon III. de zegespraal te danken gehad. De Keizer had reden over zijne krijgskundige beschikkingen tevreden te zijn, wijl hij, behalve zijn uitmuntend leger, de geoeffende Piëmontese hulptroepen en de medewerking der bevolking nog als reserve op de Hongaarsche velden in het leger zijns vijands kon rekenen. Maar die bondgenooten zouden hem weldra de grootste politieke moeilijkheden bezorgend hebben, en dit was niet wat hij wenschen kon. Toen zij hunne dienaten op het slagveld bewezen hadden maakte hij vrede. Geheel in

overeenstemming met deze bijzonderheden is de brief van Kossuth kort na den oorlog aan de Engelsche bladen gerigt, waarin hij gewaagt van teleurgestelde verwachtingen en in de verte op een verraad zinspeelt aan hem door den Franschen Keizer gepleegd.

Nogtans, hoewel een hooffreda was dit de eenige oorzaak voor de zantenkomst van Villafranca niet. De toestand van Italië bragt daartoe het zijne bij. De Keizer werd er met geestdrijf ontvangen, maar altijd in het karakter van belangeloos bevrijder. Bonapartistische sympathien vertoonden zich niet, en zoo die al hier en daar kunstmatig werden opgewekt, dan waren de agenten van graaf Cavour bij de hand om ze niet aan den dag te laten komen. Dit was een streep door de Fransche rekening, niet enkel met het oog op de uitvoering van latere plannen, maar ook wijl de Keizer voelde dat hem de opperleiding ontglipte over de gevaarlijke geheime kraachten, die hij in Italië in dienst had genomen. Hierop maakte de beperkte landstreek, onder den naam van de Romagna bekend, een uitzondering. Ook in de Marken had hij enige sympathien op zijn hand. De generaal van Romagna, zuchternd onder het pauselijk juk (2), zag met verlangen naar het Bonapartistische bestuur uit, waartoe zij een korten tijd bleef hadden, toen de vrede van Campo Formido hen in het eerste Fransche keizerrijk had opgenomen. Een opmerkelijk voorval mag daarvan tot bewijs strekken.

Toen de aanheffing bij Sardinië te Bologna besloten was even als in de drie hertogdommen, werd voor de Romagna het voorbeeld der andere Staten van Mid-Italië ten opzichte van het Piëmontese wetboek niet gevolgd, maar integendeel de Code Napoleon afgekondigd. Deze uiting ten gunste der Bonapartistische ideeën werd versterkt door de langdurige deelneming der familie Bonaparte aan alle woelingen der liberale partij, waarmede zij zich als 't ware vereenzelvigd had. Te Bologna is graaf Pepoli en te Ravenna graaf Raponi het verklaarde hoofd der liberale partij (3) en beiden zijde vermaagschapt aan den Franschen Keizer, met wien zij sedert lang in drukke briefwisseling stonden. De Keizer zelf heeft zich veel moeite gegeven, om de herinnering van zijn vroegere betrekking tot deze gewesten levendig te houden. In de nabijheid van Macerata bezit hij — waarschijnlijk als erfgoed van zijn moeder — een uitgebreid landgoed. Dit heeft hij in den laatsten tijd door aankopen nog aanmerkelijk vergroot, en er een modelhoeve van gemaakt, wat in een streek, waar de akkerbouw zoo achterlijk is, veel opzien baart. Dat de zeer begaafde bevolking der Romagna bij een onafhankelijkheidsoorlog niet achterlijk zou blijven, hiervan was de Keizer ten volle overtuigd en hij rekende er op voor het welslagen zijner plannen.

De Keizer ging aan het werk om terzelfder tijd de zaken van den Pauselijken Stoel en die zijner Oostelijke gewesten in handen te nemen. Hij vleide zich met het denkbeeld dat hij den eersten zou terughouden van openlijk een onderneming te veroordeelen, waarmede hij zelf zoo nauw verbonden was, terwijl hij de oproerige gewesten voorloopig binnen de grenzen hield van hetgeen zij in zijn belang moesten doen. Dit was vooralsnog een bloot militaire stelling tegenover Oostenrijk in te nemen, waarin de Regering te Rome, zoo hij dacht, ligtelijk zou berasten. De Keizer begreep dat als het revolutionnaire karakter der beweging te spoedig op den voorgrond trad, en vooral als die een Piëmontese kleur aannam, de pauselijke Stoel strenge kerkelijke maatregelen tegen Viktor Emmanuel nemen zou, waarvan hij als diens bondgenoot den weerslag zou ondervinden, en die hem van de stelling in de Katholieke wereld zouden berooven, welke hij met zooveel moeite had ingenomen.

Dienvolgens hadden de maatregelen, welke de Kei-

zer in het hoofdkwartier bij Alessandria met zijn talrijke agenten beraamde, ten doel om — terwijl hij zou schijnen beschermer te blijven van den Paus, welken hij tot een werktuig in zijn hand wilde maken, en dus den blaam der Kerk ontkomen — op te treden als leider der beweging in de Kerkelijke Staten, welke, hoe ook vermoed, dat ondergang van de kerkelijke Staten bedoelde. (1) Uit zijn dubbele rol als beschermer van den H. Stoel en als hoofd van den opstand in de Kerkelijke Staten, wilde hij voor zich-zelf dubbele voordeelen trekken.

Men verneemt dat het ontslag der ministers van Binnenlandsche Zaken en van Financiën door den Koning is aangenomen. Van meerdere wijzigingen is geen sprake meer. De benoeming van den heer van Reenen tot minister van Binnenlandsche Zaken wordt voor zeker gehouden; die van den heer Kappard wordt toen eene male betwijfeld. In den ministerraad, gisteren gehouden, waren de heeren van Bosse en van Tets van Gouda niet tegenwoordig.

Met leedwezen vernemen wij dat de heer E. W. van Dam van Isselt is bezweken aan de ongesteldheid, welke hem sinds lang aan zijne woning te Geldermalsen, getrouwd hield, waarheen zijne verwanten van hier vertrokken waren om hem het laatste vaarwel te zeggen. Hij werd den 20 Febr. 1796 te Breda uit een aanzienlijk geslacht geboren. Op 17 jarigen leeftijd trad hij als vrijwilliger onder de geleerden der dapperen, die de terugkomst van 't huis van Oranje bijten bevorderen. Later werd hij luitenant bij het 1e regiment dragonders en in Febr. 1811 ontving hij eervol ontslag, daar hij tot de voorzetting zijner akademische studien geneigd was. Bij de nieuwe oproeping ten krijg, na de terugkomst van Napoleon van Elba, aarzelde van Dam van Isselt niet om zich weder onder de vrijwilligers te scharen, die voor het vaderland uittoegen; hij werd tot opperwachtmeester bij de 5e kompanij vrijwillige jagers te paard aangesteld.

Na de bevestiging van 's lands onafhankelijkheid, in 1815, trad hij tot het burgerlijk leven terug en wijdde de vermogens van zijnen geest aan de staatkundige belangen van 't herboren Nederland. Zoo werd hij in 't jaar 1823 lid van de Staten van Gelderland; in 1829 werd hij benoemd tot lid van de Staten-Generaal. Welhaast stond hij in de eerste rijen van hen, die in de Tweede Kamer de steeds heviger eischen der Belgische oppositie bekampten; en toen, in 1830, België zich van Nederland afscheurde, gordde hij niet alleen weder het zwaard aan, maar hij werd oprichter en majoor-kommandant van de vrijwillige jagers, nog altijd bij het volk in levendige herinnering onder den naam van de jagers van van Dam.

Na het terugkeeren van rust en vrede, wijdde de heer van Dam zijne krachten aan huishoudelijke en staatkundige belangen, en in 1841 viel hem de eer te beurt, dat hij tot Voorzitter der Tweede Kamer benoemd werd. Hij trad na 1848 daaruit vrijwillig, doch werd straks door de Staten van Gelderland tot lid der Eerste Kamer verkozen, en bleef die betrekking tot aan zijnen dood vervullen.

De veertig onderteekenaars van het verzoeken den Stedelijken Raad betreffende de de van Holland op zijn Sinaalst zijn onder anderen onder voorzitterschap van den heer van Dam op het stadhuis te verspreiden. Het verzoeken bewijst dat het Gemeentebestuur van Amsterdam in ernstige overweging nam de afwijking van de spoorweg-wet gevallen is kan men het geschied oogenblik aangebroken achten om te zien, of deze belangrijke aangelegenheid tot een besluit te komen.

(1) Dit is de eenige reden die de Westminster Review ongeeft. Hoewel zij veel tot de ontevredenheid der Slaven moge bijgedragen hebben, zijn er voor de gisting onder hen nog andere oorzaken, waarvan het keizerlijk bestuur geen schuld heeft, maar die moeilijk zonder dit vroeger beschouwingen zijn op te geven.

(2) Wij herinneren hier nog eens dat deze artikelen een overzicht zijn van een heftig uit den Westminster Review, zooover de Pauselijke Staten betreft verschenen, en die woordelijk.

(3) Het is hierbij en bij andere, latere mededeelingen opmerkelijk, dat toen dit artikel verscheen, noch de brief van Napoleon III aan Pius IX, noch 's Pausen antwoord geschreven waren.

Er is verschillende malen in de bladen melding gemaakt van een huwelijk, dat door Garibaldi gesloten zou zijn. Nu eens werd dit berigt geloofend dan weder van een andere zijde bevestigd. Ziehier wat er van deze zaak is. Wij ontleenen de medegedeelde bijzonderheden aan een brief, ons door een onzer vrienden in Italië geschreven.

Te Como in Lombardije woont een zekere markies Raymond, die meermalen in staatkundige zamenzweringen betrokken is geweest en met alle krachten de revolutionaire partij ondersteunt. De markies leeft in openbaar overspel met de echtgenoot van een zadelmaker, die zich in de gevangenis bevindt. Bij deze dame heeft hij twee dochters, waarvan een reeds met den zoon van Garibaldi gehuwd is. De tweede, een meisje van zeldzame schoonheid, won het hart van den generaal, die werkelijk met haar in het huwelijk trad. Kort na deze plegtigheid veranderde echter zijn gezindheid jegens haar.

Het was hem gebleken dat zij eigenlijk met een ander had behooren te huwen en die ander moet, naar men wil, een adjudant van Garibaldi-zelfen geweest zijn. De laatste heeft waarschijnlijk vóór het huwelijk niet vermoed dat zijne jonge bruid, reeds zoo vroeg, zich een waardige dochter harer moeder zou toonen. Garibaldi is door dit voorval zeer druk op de tong gekomen, en ditmaal niet in het karakter van held. Daar het belagchelijke van zijn toestand als echtgenoot nog vermeerderd zou zijn geworden, wanneer hij, zoo als sommigen hem aanrieden, zijn adjudant tot een tweegeweet had uitgedaagd, oordeelde hij dat het best wat hem te doen stond was zich uit Como te verwijderen, waar hij zijn jonge gade achterliet zonder haar "tot weerziens" toe te roepen.

Nog steeds wordt in de buitenlandsche dagbladen van het voornemen tot een echtverbintenis tusschen den prins van Oranje met de engelsche prinses Alice gesproken. De engelsche bladen, met het aristokratisch *Court Journal* aan het hoofd, gaven, men weet het, den grondtoon aan, en het zijn nu vooral belgische en duitsche die er in den verschillende geest nog steeds gewag van maken. Zoo behelst de *Independance van* heden twee tijdingen, lijnregt met elkander in strijd. De *Kölnische Zeitung* heeft berigten geheel strookende met die welke wij onlangs van onzen brusselschen korrespondent ontvingen, en, onder zijne verantwoordelijkheid, ter kennis onzer lezers bragten. De vraag blijft dus nog altijd: wat is waarheid? Tegenover de inlichtingen van onzen brusselschen korrespondent, stellen wij een ontkenning van doorgaans goed geïnformeerde vrienden te 's Hage, die ons verzekeren dat aan het Nederlandsche hof geen grond voor het gerucht betreffende bedoelde echtvereeniging bestaat.

Wij voor ons aarzelen niet, in dien strijd van meeningen, op de verzekering onzer Haagsche vrienden af te gaan, en, wat men ook buitenslands bewere, die berigten tegen te spreken. (Amst. Ct.)

In zake het vinden van munten in het riool van de woning van een der in hechtenis zijnde smelters van 's rijks munt, verneemt men, dat geene gouden munten zijn gevonden, zoo als sommige bladen vermeenen te weten, maar een 35 tal tienstuiversstukken en één stuivertje. Deze stukken zijn gevonden aan de woning van den gearresteerde, die tot dusverre ontkend had.

Men zegt, dat naar verdere muntstukken nog zal gebaggerd worden. (Utr. Ct.)

CREDIET-VEREENIGING. — Maandelyksche Balans, opgemaakt 31 Januarij 1860. 926 leden, vertegenwoordigende een maatschappelijk kapitaal van f 4.925.755.

Stortingen der leden	f 492,575.50
In disconto genomen	" 834,346.03
gegeven	" 747,161.20
In Portefeuille	" 611,170.59
Dépositó rekening	" 192,912.63
In Cassa	" 11,642.25

De Voorzitter van
Commissarissen,
J. HEEMSKERK, Az.

De Directie
SICHLER
P. N. MULLER.

Z. M. heeft aan J. Franco Mendes vergund het aannemen der onderscheidende tekenen van de orde van Verdiensten van de Hertogelijk Saksische Ernestinische Huishouding door Z. K. H. den Hertog Bernard van Saksen Meininger, geschonken; aan mr. A. Bogaers vergund het aannemen der dragers der versterking van ridder der orde van Leopold, door Z. M. den Koning der Belgen geschonken; benoemd tot notaris ter standplaats Thiel, C. Post tot ontv. der dijkwerken te Maurik e. a., J. A. Beleven te Oegstgeest e. a., H. Martens.

AMERSFOORT, 11 Febr. Deze dagen is uit onze gemeente verzonden een adres van katholieke priesters en leeken aan Z. Heiligheid Pius IX, met 180 onderteekenaren, allen behoorende tot den deffigen, burger en neringdoenden stand. Het slot van dit eenigzins uitvoerig stuk luidt als volgt:

In alle landen en gewesten, waar de mare zich

verspreide van deze aanslagen der roekeloozen en het geweld en den druk den persoon uwer Heiligheid aangedaan en in de toekomst nog dreigende, hebben uwe geloovige en liefhebbende kinderen zich gehaast de betuigingen van hunne levendige deelname, van hunne onverbreekbare gehechtheid aan uwen Apostolischen Stoel en aan den Vader en leidsman aller geloovigen te openbaren en aan de voeten van Uwe Heiligheid neer te leggen.

En ook wij Katholieke priesters en leeken, der stad Amersfoort in Nederland, met die allen één in geloof aan den goddelijken stichter der Katholieke Kerk, één in vertrouwen op de eeuwige vastheid zijner beloften, één in liefde jegens Hem en Zijnen aardschen Staatsbekleeder, onzen algemeenen Vader, naderen met eerbied uwen heiligen Troon, aan de voeten uwer Heiligheid nederleggende de betuiging van onze hartelijke deelneming, van onze onwankelbare liefde en trouw, met de plegtige verzekering, dat wij onze gebeden vereenigen met die der miljoenen geloovigen op den ganschen aardbodem voor het heil van uwe Heiligheid.

Geef, allerheiligste Vader, uwen dierbaren zegen aan ons, die met diepsten en verkleefdsten eerbied zijn, enz.

De telegraaf meldt heder het volgende:

TURIJN, 11 Febr. De heden verschenen *Opinione* meldt dat in de kwestie der nieuwe stemming in Midden-Italië nog geene bestissing is genomen, en waarschijnlijk de eerlang te kiezen afgevaardigden zullen vergaderen, om de vroeger genomen besluiten te bekrachtigen en te verklaren dat, overeenkomstig die besluiten, zij in het parlement te Turijn zullen zitting nemen.

Graaf Cavour heeft aan den heer Ricasoli een brief geschreven, waarin al de redenen worden uiteengezet, die voor de adhaezie pleiten van het voorstel in de nieuwe besluiten vervat.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIS, 10 Febr. Uit het antwoord van het Fransche goevernement op de vier voorstellen door lord Cowley, namens het Britsche kabinet ter eindregeling der Italiaansche zaken gedaan, blijkt dat van Frankrijks zijde van die voorstellen drie worden aangenomen, en het zijne beslissing nopens het vierde voorbehoud; intusschen schijnt de aanname van het voorstel betreffende het Venetiaansche veld een verwerping dan eene toetreding te zijn; daar, terwijl Engeland wil dat het bewind over dat gewest geheel buiten discussie blijve, Frankrijk het regt eischt regtstreeks met het Weener kabinet daarover te onderhandelen. Omtrent het vierde punt, regtstreeks de aanhechting der vier middenstaten bij Sardinië geldende, zijn, zooals bekend is, Frankrijks bedoelingen nog niet bepaald. De minister van Buitenzaken beroept zich op het verdrag van Zurich, twelk hem zou verplichten Oostenrijks meening te hooren, terwijl tevens redenen van betamelijkheid hem voorschrijven ook met Pruisen en Rusland deswege in gemeenschap te treden.

Luidens verscheidene brieven uit Milaan en Turijn ontvangen zou het Fransche leger in Italië zich gereed moeten houden om op het eerste sein op te rukken. Men meende aanvankelijk dat die krijgsmagt in de richting van den Mincio een beweging zou uitvoeren; vervolgens sprak men van een begin van ontruiming, en eindelijk van een bezetting van Toskane, als een soort van demonstratie tegen den koning van Napels om dezen te beletten in de Kerkelijke Staten te interveniëren, ingeval daar een opstand uitbrak. De *Times* en de *Morning Chronicle* zijn van oordeel dat de bewegingen, waarvan sprake is, ten doel zouden hebben over de toekomst van Toskane te kunnen beslissen ingeval het Sardinische goevernement zich voortdurend tegen de aanhechting van Savoye en Nizza bij Frankrijk mogt verzetten.

Intusschen beweert een korrespondentie uit Turijn dat hoewel dat goevernement volstrektelijk weigert tot een eenvoudigen afstand van beide gewesten over te gaan, het eyenwel niet ongenegen zou zijn Savoye te raadplegen en het te verzoeken uitspraak over zijn toekomstig lot te doen. Instruktiën in dien zin zouden naar de gouverneurs van Chambéry en Nizza zijn gezonden en, in eene aan de diplomatische agenten van Piemont bij de andere mogendheden te zenden cirkulaire worden aangewezen.

Ter bevestiging van hetgeen nopens een geheime overeenkomst tusschen Frankrijk en Sardinië beweerd is, heeft men onder anderen uit Genève berigten ontvangen, volgens welke te die stad door burgers eene vergadering was belegd, om maatregelen te beramen ingeval de bedoelde aanhechting van Savoye bewerkstelligd werd. In een redevoering van den heer James Fazy, president van den Raad van State, bij die gelegenheid gehouden, zegt hij nadrukkelijk dat zulk een verdrag den 29^{en} Januarij onderteekend was. Nu is 't mogelijk dat er een drukfout

in het dagblad "Zwitserland" is geslopen, en de heer Fazy gezegd heeft 19 Januarij, welke dagteekening met die van een korrespondentie uit Londen aan de *Independance belge* overeenkomt, en ook met vroegere mededeelingen in dat blad, dd. 22 Jan. 1859.

De *Siecle* is, naar bereids gemeld werd, zeer verholpen op Mgr. Dupanloup en kan het niet dulden, dat deze zich verstoort de revolutionaire radraaiers bij elke gelegenheid gevoelig op de vingers te tikken.

Intusschen wordt te regt opgemerkt dat de waardige bisschop van Orleans eenvoudig zijn goed regt handhaafde toen hij, in zijn jongsten brief — aan den *Constitutionnel* — onderzocht en aantoonde wie Mgr. Rousseau was, dien de anti-Katholieke pennen, met geestdrift, als een model-geestelijke en bisschop voorstelden.

Terwijl de Bisschoppen, dus schrijft een publicist, niet voor het geweld bukken, maar doordrongen van de waarheid, dat de Kerk onfeilbaar en eeuwig is, ofschoon haar dienaren falen kunnen, onverschrokken voortgaan de zedelijke kracht van den H. Stoel tegen de stoffelijke overmagt te handhaven, gaat het in de hooge staatkundige kringen geheel anders toe. Daar toch waagt men het niet elkaar de waarheid te zeggen, en vreest men dat alles zou verloren zijn indien bekend werd dat eenige zwakke plaatsen in de regering waren aan te wijzen.

Op een feestmaal door den hertog de Cazes gegeven, merkte men op den Apostolischen Nuntius, den Aartsbisschop van Reims, den ambassadeur van Spanje, de heeren Guizot, Villemain enz. enz. Veel werd er over de Italiaansche zaken gesproken; de heeren Guizot en Villemain verdedigden met vuur het wereldlijk gezag van den Paus.

Van verscheidene zijden zijn klachten tot de overheid gericht over de zogenaamde lucifers, waarvan er zijn, die niet alleen een geweldig vergift bevatten, maar waarvan zelfs de reuk gevaarlijk is. Ten gevolge nu dier klachten is eene kommissie benoemd, waarbij eenige leden van het Instituut, die een verslag heeft uitgebragt waarin verscheidene voorzorgsmiddelen bij de fabricatie van dit gevaarlijk industrieel voorwerp worden voorgeschreven.

De Italiaansche bladen berigten, dat men weldra in het bezit eener echte en uitvoerige levensbeschrijving van generaal Garibaldi zal zijn. Bij gebrek aan iemand beters, zal de bekende roman-fabrikant, de heer Alex. Dumas, als historieschrijver van dien volksman optreden. Naar sommigen hierbij opmerken moet de heer Dumas, wegens het vervaardigen van vele roover-historie's, bijzonder geschikt zijn voor die taak.

Verscheidene berigten uit Italië spreken over Piemonts militaire voorbereidselen in de Romagna en de hertogdommen. Eene groote menigte geweren, kanonnen, kruid en lood is naar Madone, Piacenza en Rimini gezonden.

Een berigtgever merkt hierbij op, dat dit de maat aangeeft der vrijheid, welke Piëmont aan de verkiezingen denkt te schenken, welke in Midden-Italië moet plaats hebben.

De *Momento* van Milaan meent te kunnen verzekeren dat de Fransche troepen bevel gekregen hebben om zich aan den oever van den Mincio zamen te trekken ten einde het beginsel van niet-tusschenkomst tegen Oostenrijk te verdedigen en aan het Italiaansche leger alle vrijheid te verleen in zijne beweging naar Zuidelijk- en Midden Italië.

De brief van den graaf de Chambord aan den Paus, waarvan reeds vroeger is gesproken, behelst de gelukwenschen van den chef van den oudsten tak der Bourbons, wegens de standvastige houding van den Paus en de verzekering van zijne gehechtheid. De Paus heeft dit vriendschappelijk schrijven in denzelfden toon beantwoord. Keizer Napoleon moet deswege zeer verstoord zijn.

In een schrijven uit Rome aan de *Patrie* feestmen, dat eenige Parijsche dames dezer dagen den H. Vader in eene prachtige gouden van 100,000 franken hebben gezonden, in stukken van 100 franken.

Een adres, in sierlijke en roerende stijl, vergezeld het offer en verklaard dat de dames het daarbij niet zouden laten, met besloten hadden de helft van haar toilet-geld voor den H. Stoel af te zenden. Men verzekert dat toen de H. Vader dit kinderlijk liefdebewijs zijner dochters zag, hij, diep getroffen, zijne tranen niet weerhouden kon.

Het revolutionaire bewind van Toskane heeft op eigen gezag het konkordaat met Rome vernietigd, en wil in de hierdoor veroorzaakte leente voorzien door decreten en cirkulaires, waarbij godsdienstige vraagstukken beslist en de betrekkingen tusschen geestelijke en wereldlijke overheden geregeld worden. Dit zijn willekeurige en onwettige handelingen, welke zoowel door de rede als de ervaring gewraakt worden.

Een uit Napels ontvangen telegram dd. dezer meldt dat een oproerige beweging nabij de hoofdstad te Acerra was uitgebroken. Het goevernement had derwaarts troepen gezonden en de stad in staat van beleg verklaard.

Uit Madrid ontvangen deperches inladen dat het Spaansche gouvernement niet voornemens zijn zou om de expeditie tegen Marokko verder voort te zetten, en dat het verzoek van Maarschalk O'Donnell om tenten, herroepen was.

ENGLAND.

LONDEN, 10 Febr. De zitting van het Lagerhuis op heden heeft lord John Russell het met Frankrijk gesloten handelstraktaat ter inzage der leden gedeponceerd. Het volgende is een nauwkeurig uittreksel er van: Tegen een regt, dat niet hooger mag stijgen dan 30% ad valorem, worden de volgende voorwerpen, van Engelen oorsprong of in Engeland vervaardigd, in Frankrijk toegelaten, als: geraffineerde suiker, koper en chemische voortbrengselen, zeep, kristal, porselein, katoenen en wollen garens, vlas en hennep, weefsel van katoen, haar, wol, vlas en hennep; bonneterie, passamentwerk, kleedingstukken, meswerk en voorwerpen van metaal; gegoten metaal, onverschillig welke de soort of het gewigt zij; de ijzersoorten die thans niet bezwaard zijn met een regt van 10 frs. per 100 kilogram; alle soorten van staal; machines, werktuigen en gereedschappen; kogels; schepen, en zoo voorts.

Het regt dat bij den invoer in Frankrijk van Engelsche steenkolen en kokes werd geheven, wordt vermindert tot op 15 centimes per 100 kilogram. Binnen een tijdsloop van vier jaren zal voor steenkolen en kokes evenwel een uniform regt van 15 centimes vastgesteld worden zoowel bij den invoer te land als ter zee.

De vermindering van regten door Frankrijk zal volgenderwijs worden ingevoerd:

- 1 Julij 1860 voor de steenkolen en kokes.
  - 1 Oktober 1860 voor ijzer, gegoten metaal, en de staalsoorten waarvan de invoer niet geïmporteerd is.
  - 1 December 1860 voor voorwerpen van metaal, machines, werktuigen en gereedschappen.
  - 1 Junij 1861 voor garens, geweven goederen, vlas en hennep; en
  - 1 Oktober 1861 voor al de overige goederen.
- Die goederen waarvan de invoer tegenwoordig met 10 franken per 100 kilogram zijn bezwaard, betalen tot 1 Januarij 1864 slechts 7 franken en van dat tijdstip af slechts 6 franken.

Engeland zal van zijne zijde aan het Parlement voorstellen om vrij van alle regten uit Frankrijk in Groot-Brittanje toe te laten: wapens, bijouterien, bronzen voorwerpen, hoeden, handdoeken, bonneterie, linnen, garens, bewerkte leder, meubelen, chemische verschaft, fruit, druiven, olie, kleedingstukken, muziekinstrumenten, wollen omkleedingen, porselein, geweven stoffen geheel van zijde of met zijde vermengd, en zoo voorts, alsmede al de andere artikelen die thans met 10 pCt. ad valorem zijn belast.

Bovendien zal de Britsche regering aan het Parlement het voorstel doen, om onoverwijd de regten op den invoer van Franschen wijn te verminderen tot op een maximum van 3/- per gallon. Dat maximum zal gehandhaafd worden tot aan den 1sten April 1861. Na dat tijdstip zal Fransche wijn in Engeland toegelaten worden tot het navolgend regt:

- Wijn van een maximum van 15 graad sterkte, 1/- per gallon;
- Wijn van 15 à 26 graad als maximum, 1/6;
- Wijn van 26 à 40 graad als maximum, alsmede alle soorten van wijn in flesschen, 2/-.

Fransche cognac zal in Engeland worden toegelaten tegen een regt van 3/2 per gallon, hetgeen eveneens eene belangrijke vermindering daargestelt.

Ten slotte wordt het traktaat, dat de uitvoer van olie nimmer in de toekomst door Frankrijk wordt geïmporteerd, en waarvan de invoer in Frankrijk het gevolg zal mogen worden.

Het traktaat is voor den tijd van 10 jaren gesloten.

Het door dit traktaat aan de Engelsche schatkist te veroorzaken nadeel is door den heer Gladstone geraamd op £ 1,119,000, welke som evenwel in 1862 nog zal stijgen.

De heer Gladstone diende daarna het budget in. Hij liet dit door de mededeeling vergezeld gaan, dat het met Frankrijk gesloten handelstraktaat het nemen van nieuw maatregelen in Engeland zelf, noodzakelijk zal maken. Het overige verklaarde hij dat het afgeleopen jaars een financieel oogenpunt gunstig was geweest, bestaande in een batig saldo van £ 1,625,000.

Uit het door de heer Gladstone ingediende budget blijkt, dat de uitgaven van het jaer 1861 te gemaakt worden op £ 70,000,000, doch de inkomsten slechts 60 miljoen pond. Tevens blijkt daaruit dat de prijs van suiker en koffij onveranderd zullen worden.

De Prussische minister van Buitenlandse zaken heeft wel is waar het voorstel van Engeland ter opheldering der Italiaansche kwestie aangenomen, doch, naar men verzekert, onder de reserve, dat Pruisen zich voorbehoudt te waken tegen eene schending der regten van de wettige soevereïnen.

Het antwoord van Oostenrijk wordt binnen tenige dagen te gemoet gezien.

Berichten uit Londen spreken van het misnoegen dat meer en meer tegen het handelsverdrag met Frankrijk blijktbaar wordt in het Parlement. Intusschen schijnen de partijgangers van het kabinet de zittingen beter bij te wonen dan de leden der tegenpartij. Dit geldt ten minste de Katholieke en Iersche afgevaardigden.

De opmerkingen dezer dagen door de Presse en de Saturday-Review ten opzichte van eene vereeniging der behoudsmannen en Katholieken heeft alom een diepen indruk gemaakt. Het eerstgenoemde blad is om zoo te zeggen het officieele orgaan der hoofden van de behoudende partij.

Intusschen moet die zamentreding van Katholieken en behoudsmannen niet in al de kracht des woords verstaan worden; maar het is te hopen, dat de eersten eenstemmig met de aanhangers van lord Derby zullen zijn, om tegen het ministerie-Palmerston Russell te stemmen.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 10 Febr. Men stelt hier weinig vertrouwen in de geruchten, in omloop nopens onderhandelingen en vreedzame schikkingen, waaraan te Parijs veel geloof wordt gehecht en verwacht integendeel nieuwe en snel naderende verwikkelingen.

Hier wordt bepaaldelijk tegengesproken, dat Pruisen tot de Britsche voorstellen, aan Oostenrijk ingediend, is toetgetreden, gelijk Lord John Russell dit in het Lagerhuis heeft aangekondigd.

Uit Kopenhagen 10 Febr. meldt men: Ten gevolge van het overlijden van den heer Rottwith hebben alle overige ministers hun ontslag ingediend, hetwelk door den Koning is aangenomen.

BELGIE.

BRUSSEL, 9 Febr. Binnen veertien dagen zullen 6000 à 7000 werklieden met den aanleg der fortifikatiedijk van Antwerpen beginnen. Heden vertrekt reeds een deel der opzigers derwaarts. De teekeningen worden door de genie vervaardigd.

STADSNIUWS.

BÜRGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 11 Februarij.

- ONDERTROUWD (9 Febr.): M. H. F. Cohen met H. Salomo.
- J. H. H. Leonhardt met R. W. Wessels.
- GETROUWD (9 Febr.): J. C. Kleyn, van Rotterdam, met M. Balestra.
- OVERLEDEN (6 Febr.): A. W. Wilsch, wed. D. Ditmar, 73 j.
- (7 Febr.): E. J. Kappenhoff, 19 j.

Wisselkoers.

2/m. Parijs 553	2/m. Livorno 381
Zigt 55 1/2	Napels 78 1/2
2/m. Bordeaux 54	3/m. Petersburg 167
1/2 m. 55 1/2	6/w. Weenen 88
2/m. Madrid 240	Augsburg 99
Cadix 241	Frankfort 99 1/2
Seville 238	2/m. Hamburg 35 1/2
Bilbao 233	Zigt 35 1/2
Lissabon 40 3/4	2/m. Londen 11.60
Porto 40 1/2	Zigt 11.67 1/2
2/m. Genua 45 1/2	Rotterdam 1/4

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 10 Febr. België 2 1/2 pc. 55 1/2 p.; 4 1/2 pc. 97 3/4; Metal. 50; Nation. 56 3/4 p.; Spanje 1 1/2 pc. 32 3/4 g.; 3 pc. 43 3/4 p.

PARIJS, 10 Febr. 3 pc. Rente 67.80; 4 1/2 pc. id. 97.50; Fr.-Oost. Spoorw. 495.—; Credit. mobilier 740.—; 3 pc. Spanje 43; 1 1/2 pc. id. 33 1/2; Spanje Cred. —; Passive Russ. Spoorw. Aktiën 485; Rom. Leening —.

BRUSSEL, 10 Febr. Cons. 94 1/2 a —; Braz. 5 pc. —; 5 pc. Mex. —; 3 pc. Peru 94 1/2; 3 pc. id. —; 4 pc. id. —; 3 pc. Greunad. —; 4 pc. id. —; 2 1/2 pc. Venez. —; 3 pc. id. —; 3 pc. id. —; 3 pc. Port. 44 a —; 3 pc. Spanje 44 1/2 a —; 1 1/2 pc. id. 33 1/2 a —; Coupons —; Amortis. 11 1/2 a —; 4 1/2 pc. Russen 97 3/4 a —; 5 pc. id. —; 2 1/2 pc. Holland 66 a —; 4 pc. id. —; Illinois Schares 56 a —; id. 7 pc. Oblig. 78 a —; Sardinië — a —; Ecuador — a —.

WIENEN, 10 Febr. Met. 5 pc. 69.—; 2 1/2 pc. —; Nat. 77.30; Loten 1854 4 pc. —; Bank-Aktiën 852; Noord-Baan-akt. 194; Oostm. Cred. Loten —; Cred. Anst. 191.—; O.-Fr. Spoorw.-akt. 266.—; Lomb. Venetiaans. —; Nieuwe 155.—; Wissel op Londen 3/m. 13.32 1/2; Parijs —; Frankf. —; Amst. —; Goud 38.—; Zilver —.

BERLIJN, 10 Febr. Metalliek 5 pc. 50 1/2; Nationale 57; 5 pc. id. 50 1/2; 3 pc. id. 104 1/2; 5 pc. Eng. Russ. 104 1/2; Nieuwe 5 pc. 48 1/2; Pruis. Staats. 4 1/2 pc. —; id. Nieuwe 5 pc. —; Fr. Oost. Spoorw. —; Credit —; Wissel op Londen 2/m. 6 th. —; Parijs —; Hamburg —; Amst. —; Zigt —; 2/m. —; Weenen —; Petersburg —.

HAMBURG, 10 Febr. 4 pc. Rusland 61 1/2; 3 pc. Spanje 40 1/2; 1 1/2 pc. id. 31 1/2; Venetiaans. —; Duits. bank 84; Mexikanen —; Wissel op Londen 3/m. 13.32 1/2; Amst. 35.85; Diskonto —.

FRANKFORT, 10 Febr. Cons. 94 1/2; Nation. 55 1/2; 5 pc. id. 97 3/4; Pruis. Staats. 4 1/2 pc. —; id. Nieuwe 5 pc. —; Fr. Oost. Spoorw. —; Credit —; Wissel op Londen 2/m. 6 th. —; Parijs —; Hamburg —; Amst. —; Zigt —; 2/m. —; Weenen 87; Parijs —; Diskonto —.

PRIJS-COURANT DER EFFIKTEN.

		10 FEBR. 4 1/2 a.		geh.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.	106 3/4	a 107	
Nederl. Bank	4			
Nederl. Wersel. Schuld a 2 1/2 pCt.		64 3/4	64 1/2	64 3/4
Dito Dito	3	76		
Dito Dito	4	98	98 1/2	
Oost-Ind. Leening	4	97 3/4		
Amortisatie-Syndikaat	3 1/2			
Handel-Maatsch. op rescontre		125 1/2	126	
Aand. Holl. Spoorweg				
Leening idem	4 1/2			
Aand. W. Spoorweg	4 1/2	100 1/2	100 1/2	
Belg. Cert. Adm. B. Bk.	2 1/2			
Dito Rothschild	2 1/2	51 1/2		
Frankrijk, Certifikaten	3			
Spanje, Obligatiën	1 1/2	33		
Dito	3	44	44 1/2	
Dito Binnenlandsche		42 1/2	42 1/2	42 1/2
Amortisable Schuld		11 1/2		
Bewijzen Coupons				
Portugal, Obligatiën	3	43 1/2	43 1/2	
Dito 1856/1859	3	42 1/2	42 1/2	
Uitgestelde				
Rusl. Obl. bij Hope en Co.	5	104 1/2	104 1/2	
Dito bij idem 1828/1829	5	102	102 1/2	
Cert. bij idem 1831/1833	5	84 1/2	84 1/2	
Dito bij idem 1840	4	79 1/2		
Dito bij Stieglitz	4	79 1/2		
Dito Nieuwe	4			
Dito 5de Serie	5	89 3/4	89 3/4	
Dito 1855, 6de Serie	5	99 1/4	99 1/4	99 1/4
Dito Adm. te Hamburg	5			
Dito dito te Londen	5			
Dito dito dito	4 1/2	94 1/2		
Dito dito dito	3	62 1/2	62 1/2	
Inschrijv. in Assignatiën	6			
Certifikaten van dito	6			
Spoorweg Aktiën	5			
Polen, Aand. 1835, fl. 500				
Obligatiën	4 pCt.	77 1/2		
Pruissen, Obl.	4 1/2			
Dito 1854	5	102 1/2		
Dito 1855	3 1/2	205		
Oostenrijk, Obl. bij Gollén C.	5			
Dito dito	4	46		
Dito Metalliek	5	47 1/2	47 1/2	47 1/2
Dito dito	2 1/2	26 1/2	26 1/2	26 1/2
Dito Rente Amsterdam	5	69 1/2	70 1/2	70 1/2
Dito Nationale 1854	5	54 1/2	54 1/2	54 1/2
Weener Bankaktiën	f	780	782	
Dito Aand. fl. 250, 1839		275		
Dito dito " 250, 1854 4 pCt.		246	247	
Beieren, Spoorweg Aandeelen				
Napels, Cert. bij La. en B.	5			
Dito bij Rothschild	5			
Denemarken, Obl. te Lond.	5	98 1/2		
Dito	3			
Braz. Geldl. 1824 v. £ 100	5			
Dito 1839 van £ 100	5			
Dito 1843 " " 100	5			
Dito 1852	4 1/2			
Dito 1858	4 1/2			
Sardinië	5			
Peru, Geldl. 1854	4 1/2			
Dito te Parijs				
Ecuador, Oblig. 1855	1	126 1/2	126 1/2	
Venezuela, Obligatiën	3	25 3/4	26	
Dito	1 1/2	13 1/2	13 1/2	
Grenada, Obligatiën	4	14 3/4	13 1/2	
Dito Uitgestelde		49 1/2		
Mexiko, Obligatiën	3	20 1/2	20 1/2	
Nrd.-Amer. Ph. Hope en Co. Lr. A				
Dito Lr. B				
Dito bij Rothschild	6 pCt.			
Illinois Spoorw. Aandeelen				
Dito Oblig. Constr. Bons. 7 pCt.		80 1/2		
Galvest. Spoorweg Oblig. 8		51 1/2		
Louisiana	5			
Grieken, Obl. Geldl. 1825	5	4		
Handel-Maatschappij konstant		2558 1/2 pCt.		
Russische Spoorweg Obligatiën		218, 213 1/2		
Hypotheek 4 1/2 pCt.				
3 pCt. 128; 2 pCt. 128; 1 pCt. 128				
Binnenlandsche fondsen blijven prijshoudend. Oostenrijksche in zeer velle stemming. Spaansche onveranderd.				
Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 2 1/2 pCt., Diskonto 3 pCt.				

VOORLOOPIG BERICHT DER BEURZEN

van 11 Februarij tot 3 1/2 ure.

Nederl. Wersel. Schuld a 2 1/2 pc. 64 1/2; Aand. Maatsch. —, Spanje, Binnl. 3 pc. 42 1/2; Hope en Co. 5 pc. —; Cert. bij Stieglitz 99 1/2; 5 pc. Oostenrijk. Met. 5 pc. 47 1/2; dito Rente Amst. 5 pc. 70 1/2; dito . . . . . 54 1/2.

HANDEL EN FINANCIË.

10 Februarij. — met Poolsche f 328; 182 a f. —; dito f 328 per 2400 kilo; n. Bovenl. f 287 per f; 127 g. Vriessche f 270. Rogge onveranderd: 126 g. Pruisische f 223; 115 g. Petersburg f 180; 128 g. Galatz f 200 aan de Zaam; 118 j. Arch. f 188; op levering in April f 188, Junij f 192. Garst en Haver zonder handel. Boekweit vaster: 120 g. Amers. f 215. Op 9 vaten Olie te leveren: in April ek. 63; Nov. 66 1/2 g. Lijnzaad in een doen: 105, 106 g. Riga f 260; 104 g. Koningsb;

